

ΠΑΒ	1653
	22-5-20

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη

Θέμα: Διόρθωση πληθώρας άρθρων για το νέο περιβαλλοντικό Νομοσχέδιο

Ο Βουλευτής του ΜέΡΑ25 Νομού Ηρακλείου, Γεώργιος Λογιάδης, καταθέτει ως αναφορά την επιστολή του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος Τμήμα Ανατολικής Κρήτης, με θέμα Προβληματισμοί για το νέο περιβαλλοντικό Ν/Σ.

Η επιστολή εισηγείται την εκ νέου διόρθωση πληθώρας άρθρων, με επανεισαγωγή του συνόλου των διατάξεων σε 10ήμερη διαβούλευση και υπενθυμίζει το πάγιο αίτημά για σαφή νομοθετική ανάπτυξη με ολοκληρωμένο τρόπο χωρίς «παράθυρα» και «λοιπές διατάξεις».

Επίσης, αναφέρεται ότι αναγνωρίζεται η ανάγκη εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας αλλά να γίνεται με γνώμονα τις αρχές της επιστήμης και σίγουρα τις ορθές πρακτικές διαχείρισης και προστασίας του περιβάλλοντος.

Επισυνάπτεται η Επιστολή.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις ενέργειές σας και να μας ενημερώσετε σχετικά.

Ηράκλειο, 12/5/2020

Ο καταθέτων Βουλευτής

Γεώργιος Λογιάδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
Πρεβελάκη & Γρεβενών
712 02 Ηράκλειο Κρήτης
Τηλ.: 2810 – 342520,
Fax: 2810-281128
E-mail: teetak@tee.gr
Ιστοσελίδα: www.teetak.gr

Ηράκλειο, 04/05/2020

Προς:

- Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας
κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη
email: secmin@ypen.gr
- Υπουργό Υποδομών & Μεταφορών
κ. Κώστα Καραμανλή
email: gram-dypourgou@yme.gov.gr,
gram-ypourgou@yme.gov.gr,
protokollo-ypourgou@yme.gov.gr
- Υπουργό Ναυτιλίας & Νησιωτικής
Πολιτικής
κ. Πλακιωτάκη, με την ιδιότητά του ως
Βουλευτής Ανατολικής Κρήτης,
email: plakiotakisgiannis@gmail.com,
j.plakiotakis@parliament.gr
- Γενική Γραμματεία Φυσικού
Περιβάλλοντος και Υδάτων
email: grggper@ypen.gr
- Βουλευτές Ανατολικής Κρήτης
- ΤΕΕ

Θέμα: Προβληματισμοί για το νέο περιβαλλοντικό Ν/Σ

Το νέο Ν/Σ του ΥΠΙΕΝ με τίτλο «Εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας» ήταν σε διαβούλευση μέχρι τις 18 Μαρτίου 2020. <http://www.opengov.gr/minenv/?p=10268>.

Στις 24 Απριλίου κατατέθηκε στη βουλή με 63 περισσότερα άρθρα από ότι τα διαβουλευθέντα (66) εγείροντας σημαντικούς προβληματισμούς σε πλήθος φορέων, οργανισμών και ιδιωτών. Το πλήρες Σ/Ν με τις αιτιολογικές του εκθέσεις βρίσκεται στο σύνδεσμο παρακάτω: https://www.hellenicparliament.gr/Nomothetiko-Ergo/Katatethenta-Nomosxedia?law_id=2d2016aa-ebb1-43cf-a88b-aba7018724bc.

Το νέο περιβαλλοντικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης δίνει έμφαση στην απλούστευση των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων, στην αδειοδότηση των ΑΠΕ, στις οικιστικές πυκνώσεις, στη διαχείριση αποβλήτων, στο νέο πλαίσιο για τους Φορείς Προστατευόμενων Περιοχών, σε νέα ζωνοποίηση για τις Natura, καθώς επίσης και σε μία σειρά από ρυθμίσεις για τα δάση και τους δασικούς χάρτες και τον πολεοδομικό σχεδιασμό, αναθεωρώντας σημαντικά δεδομένα και φαινομενικά επιχειρώντας να άρει τις αστοχίες χρόνων.

Σύμφωνα με τις κυβερνητικές εξαγγελίες «Στόχος του νομοσχεδίου είναι η επίλυση χρόνιων προβλημάτων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας καθώς και η απλοποίηση των

διαδικασιών, βάζοντας τέλος στην τालαιπωρία των πολιτών. Επιπλέον, διευκολύνονται οι επενδύσεις στο πλαίσιο της πράσινης ανάπτυξης και εφαρμόζονται βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές για το περιβάλλον».

Θεωρητικά φαίνεται να επιχειρείται μεταξύ άλλων η διόρθωση χρόνιων ζητημάτων «καθυστερήσεων» που επιβαρύνουν τον τομέα των επενδύσεων και της ανάπτυξης, ενώ παράλληλα προβλέπονται σειρά ρυθμίσεων για διευκολύνσεις, παρατάσεις, εξαιρέσεις στον τομέα των ειδικών αναπτύξεων. Όμως αυτό γίνεται μόνο με την επιβολή δεσμευτικών προθεσμιών, σε ένα υποστελεχωμένο δημόσιο τομέα. Είναι γεγονός ότι λόγω της υποστελέχωσης των υπηρεσιών του δημοσίου, ο απαραίτητος έλεγχος δύναται να καθυστερήσει, δεν μπορεί όμως η παραδοχή αυτή να αποτελεί άλλοθι για την παρακάμψη του.

Επιπροσθέτως παρατηρείται ότι το παρόν περιβαλλοντικό Ν/Σ στόχο έχει την προώθηση των fast-track επενδύσεων παρά να διορθώσει ζητήματα ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗΣ περιβάλλοντος που θα ανέμενε κανείς. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της διάταξης που άρον – άρον αφαιρέθηκε από το κείμενο της διαβούλευσης περί επιτρεπόμενης εξορυκτικής δραστηριότητας σε ζώνες ... απολύτου προστασίας της φύσης, όπου να σημειώσουμε ότι μέχρι σήμερα είναι **δυνατή μόνο η έρευνα** και σε καμία περίπτωση η **δραστηριότητα**.

Στόχος της παρούσας είναι η τοποθέτηση ως επιστημονικός φορέας επί του νέου πολυνομοσχεδίου για το περιβάλλον, ανά θεματική ενότητα και άρθρο, με σκοπό να συνδράμουμε με τις επισημάνσεις μας, στο να γίνουν οι απαραίτητες διορθώσεις και βελτιώσεις, ώστε το νέο πολυνομοσχέδιο για το περιβάλλον που θα ψηφιστεί να υπηρετεί τον σκοπό του.

1. Απλοποίηση περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων(άρθρα 1-9)

Η διάρκεια ισχύος ΑΕΠΟ αυξάνεται από 10 σε 15 έτη γεγονός δεν συνάδει με την **τρέχουσα περίοδο** όπου έχουμε νέα **Ευρωπαϊκή Κατεύθυνση (GreenDeal)** που σχετίζεται με την κλιματική απορρύθμιση, ειδικότερα για τις περιπτώσεις ρυπογόνων δραστηριοτήτων. Ήδη η ταχύτητα με την οποία αλλάζει το ευρύτερο νομικό πλαίσιο αλλά και η ΝΕΑ επιστημονική γνώση καθιστούν τα 10 έτη μεγάλο διάστημα με αποτέλεσμα πολλοί περιβαλλοντικοί όροι να καθίστανται ξεπερασμένοι όταν φτάνει η στιγμή ανανέωσης τους, άρα είναι **απαράδεκτη η άνευ όρων παράτασή τους**. Εξαιρέση θα πρέπει να αποτελούν τα έργα Δημοσίου συμφέροντος (υποδομών, αυτοκινητόδρομοι, φράγματα, δίκτυα κ.λ. κατηγορίας Α1, και Α2 όπου λόγω της μεγάλης διάρκειας ωρίμανσης και εκτέλεσης – χρηματοδότησης, επιβάλλεται η διάρκεια ισχύος ΑΕΠΟ να είναι 15 χρόνια. Τα μεγάλα έργα (κατηγορία Α1 ακόμα και Α2 του νόμου) μελετώνται – σχεδιάζονται τουλάχιστον 5 χρόνια και κατασκευάζονται τουλάχιστον άλλα 5 χρόνια, όταν δε δοθούν σε χρήση απαιτούνται ΑΕΠΟ για λειτουργία. Συνεπώς τα 15 χρόνια ειδικά για τα έργα κατηγορίας Α1 και Α2 είναι εύλογος χρόνος ισχύος των ΑΕΠΟ. Για τα υπόλοιπα έργα το ορθό θα ήταν να δίνεται παράταση 5ετίας μετά από συνοπτικό έλεγχο. Σημειώνουμε ότι βρίσκεται σε σωστή κατεύθυνση η παράταση όρων για την εξειδίκευση των έργων και δραστηριοτήτων που έχουν σύστημα EMAS.

Στο πλαίσιο της επιτάχυνσης της έκδοσης ΑΕΠΟ, αλλά και της ανανέωσης ή τροποποίησής της είναι εμφανής η προσπάθεια να επιταχυνθούν όλες οι διαδικασίες

ελέγχου και εγκρίσεων. Όμως ενώ φαίνεται ότι **επιχειρείται να διορθωθεί ένα πραγματικό πρόβλημα**, ετών με σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομία και στην απορρόφηση κονδυλίων, στην πράξη, άποψή μας είναι ότι τα αυστηρά χρονοδιαγράμματα (σε κάθε στάδιο διοικητικής διαδικασίας) περιορίζουν την δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου, υπό τον φόβο παρέλευσης προθεσμίας!

Οι χρόνοι που προτείνονται με τον νέο νόμο για την έκδοση ΑΕΠΟ είναι γενικά πιο συμπίεσμένοι σε σχέση με τον Ν.4014/11 και ειδικά όταν διεκπεραιώνονται από δημόσιες υπηρεσίες. Οι χρόνοι που προέβλεπε ο Ν.4014/11 ήταν σε σχετικά εύλογα πλαίσια , αλλά δεν τηρήθηκαν σε καμία μελέτη δημόσιου αλλά και ιδιωτικού φορέα. Στην πράξη δεν εφαρμόστηκε ο Ν.4014/2011 , σε ότι αφορά τους χρόνους και όλες οι εκδοθείσες ΑΕΠΟ είχαν πολλαπλάσιους χρόνους από τους προβλεπόμενους.

Μέχρι σήμερα καμία προθεσμία ενδιάμεσου σταδίου διαδικασίας έγκρισης ΑΕΠΟ δεν τηρήθηκε , αλλά η προθεσμία που είχε πολλαπλάσια χρονική καταστρατήγηση ήταν το στάδιο της συλλογής των γνωμοδοτήσεων από υπηρεσίες , φορείς και κοινό. Η προβλεπόμενη προθεσμία του σταδίου αυτού για τα μεγάλα έργα , με πολύ σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις (Α1) ήταν 45 ημέρες , ενώ με το προτεινόμενο νομοσχέδιο γίνεται 30 ημέρες ,όσο είναι και η ελάχιστη προθεσμία που προβλέπει και το Ενωσιακό δίκαιο (Οδηγία 2014/52). Υπηρεσίες όπως η δασική, η αρχαιολογική, εκτίμηση για προστατευόμενες περιοχές, Δημοτικά συμβούλια, Επιτροπή Περιφερειακού Συμβουλίου, κ.α., κοινό, θα πρέπει να γνωμοδοτήσουν επί της ΜΠΕ σε 30 ημέρες. Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου «Μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής, κατά την κρίση της περιβαλλοντικής αρχής: α. εφόσον πρόκειται για γνωμοδοτήσεις που δεν θεωρούνται ουσιώδεις, η διαδικασία προχωρά στα επόμενα στάδια, β. εφόσον πρόκειται για γνωμοδοτήσεις που θεωρούνται ουσιώδεις, συγκαλείται και συνεδριάζει υποχρεωτικώς το ΚΕΣΠΑ εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι (20) εργάσιμων ημερών από την άπρακτη παρέλευση της ως άνω προθεσμίας και εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 13.» Στην διάταξη αυτή η διατύπωση «κατά την κρίση της περιβαλλοντικής αρχής» θα μπορούσε να γραφεί «αυτοδικαίως» για να μην υπάρχουν ενδεχομένως καθυστερήσεις από φόβους υπαλληλικών ευθυνών. Το επόμενο ζήτημα είναι ποιοι φορείς μπορούν να διατυπώσουν «ουσιώδεις γνωμοδοτήσεις». Το σχέδιο νόμου αναφέρει ότι «Ως ουσιώδεις ... θεωρούνται οι γνωμοδοτήσεις των δημόσιων φορέων, το αντικείμενο της αρμοδιότητας των οποίων συνδέεται άμεσα με τα χαρακτηριστικά του αιτούμενου έργου και τις τυχόν επιπτώσεις αυτού στο περιβάλλον», δηλαδή δασικές, αρχαιολογικές υπηρεσίες, Περιφερειακό Συμβούλιο, κ.α. Η διατύπωση αυτή μπορεί να γίνει πιο συγκεκριμένη π.χ. Περιφερειακό Συμβούλιο, οικεία αρχαιολογική υπηρεσία ή Γενική Διεύθυνση Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Αποκεντρωμένη Διοίκηση, κ.α.

Σε ότι αφορά τα κριτήρια των ουσιωδών γνωμοδοτήσεων στο άρθρο 4 του σχεδίου του νόμου αναφέρεται «Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας δύναται να καθορίζονται γενικά ή ειδικότερα κριτήρια ανά είδος έργου ή δραστηριότητας, βάσει των οποίων κρίνεται ο ουσιώδης ή μη χαρακτήρας μιας μεταβολής περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία έργου ή δραστηριότητας ...». Η διάταξη αυτή μπορεί να επεκταθεί και στα νέα έργα στα οποία πρόκειται να εκδοθούν ΑΕΠΟ.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα μεγάλου έργου είναι ο ΒΟΑΚ , όπου εμπλέκονται 4 περιφερειακές ενότητες (νομοί) με τις αντίστοιχες δασικές και αρχαιολογικές υπηρεσίες , με αρχαιολογικές ζώνες και περιοχές Natura, εκτιμάται ότι η γνωμοδότηση 8 υπηρεσιών δασών και αρχαιολογίας , Δήμων και Περιφερειακού Συμβουλίου σε χρόνο 30 ημερών είναι πρακτικά αδύνατη. Πρόταση μας είναι να υπάρξει διάταξη στο άρθρο αυτό του νόμου για τέτοια έργα για διπλασιασμό τουλάχιστον του απαιτούμενου χρόνου συλλογής των γνωμοδοτήσεων όπως παρακάτω : «Σε έργα κατηγορίας Α1 και Α2 του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν.4014/2011 των οποίων η ζώνη κατάληψης εκτείνεται πέραν της μίας περιφερειακής ενότητας (νομού) και απαιτείται συλλογή γνωμοδοτήσεων δημόσιων φορέων και υπηρεσιών περισσότερες της μίας περιφερειακής ενότητας, η αποκλειστική αυτή προθεσμία ορίζεται σε εξήντα (60) ημέρες από την αποστολή και δημοσιοποίηση της ΜΠΕ. Ο συντονισμός και η αποστολή της γνωμοδότησης θα γίνεται στην αποκλειστική αυτή προθεσμία από την αντίστοιχη γενική διεύθυνση του οικείου Υπουργείου ή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης ανάλογα με τις αρμοδιότητες των υπηρεσιών που γνωμοδοτούν.»

Δηλαδή μπορεί η συνολική ΜΠΕ του ΒΟΑΚ που θα συνταχθεί , να σταλεί στο Υπουργείο Πολιτισμού (Γενική Διεύθυνση Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς) και τις οικείες ανά νομό (4) υπηρεσίες αρχαιοτήτων και με τον συντονισμό και ευθύνη του κεντρικού Υπουργείου Πολιτισμού να γνωμοδοτήσουν ουσιαστικά ή μη κατά το σχέδιο του νόμου επί της ΜΠΕ στον προτεινόμενο χρόνο των 60 και όχι των 30 ημερών. Παρόμοια μπορεί να γίνει και με τις 4 δασικές υπηρεσίες με τον συντονισμό και ευθύνη του(της) συντονιστή(-ας) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης. Ο χρόνος αυτός των 60 ημερών κρίνεται σχετικά επαρκής προκειμένου να γίνουν αυτοψίες , να αξιολογηθούν εναλλακτικές λύσεις ή και να ζητηθούν τροποποιήσεις και προσθήκες σε υπάρχουσες προτεινόμενες λύσεις από υπηρεσίες , εξέταση ειδικών περιπτώσεων από συλλογικά όργανα όπως οι αρχαιολογικές ζώνες Α, προστατευόμενες περιοχές Natura με εμπλεκόμενες υπηρεσίες τις εφορείες Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού, τις Δασικές Υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης διοίκησης αντίστοιχα, αλλά ενδεχομένως κ.α.

Υπάρχει επομένως ασάφεια στην διατύπωση περί γνωμοδοτήσεων που θεωρούνται ουσιαστικές. Αποψη μας είναι ότι με υπουργική απόφαση θα πρέπει να προβλεφθεί σαφώς ανά περίπτωση αδειοδότησης, ποιες είναι αυτές. Αλλιώς η διάταξη ή θα παραμείνει 'κενό γράμμα' ή θα οδηγήσει σε σειρά νομικών προβλημάτων των υπαλλήλων που θα χειρίζονται τις υποθέσεις με τους επισπεύδοντες της διαδικασίας.

Στο άρθρο 4 επιταχύνονται οι διαδικασίες τροποποίησης των ΑΕΠΟ με σύντμηση του χρόνου ελέγχου της πληρότητας του φακέλου από 5 σε 3 ημέρες και της αξιολόγησης του φακέλου από 25 σε 10 ημέρες. Ο χρόνος της αξιολόγησης του φακέλου στην περίπτωση τροποποίησης της ΑΕΠΟ θα μπορούσε να είναι 15 ημέρες όπως είναι και στην περίπτωση της ανανέωσης ΑΕΠΟ, καθώς η διαδικασία της τροποποίησης ενδεχομένως να έχει περισσότερη εργασία σε σχέση με την απλή ανανέωση.

Στο άρθρο 6 ορίζονται τα Συμβούλια Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης ΚΕΣΠΑ για το Υπουργείο Περιβάλλοντος και ΠΕΣΠΑ για τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Στα μέλη του ΚΕΣΠΑ πρέπει να ορισθεί **και εκπρόσωπος του κεντρικού ΤΕΕ**, όπως και εκπρόσωπος των μελετητών όπως ο ΣΕΓΜ, ενώ στα περιφερειακά ΠΕΣΠΑ πρέπει να ορισθούν εκπρόσωπος με τον αναπληρωτή του **των τοπικών ΤΕΕ** (π.χ. ΤΕΕ/ΤΑΚ και

ΤΕΕ/ΤΔΚ) και εκπρόσωπος του Υπουργείου Υποδομών, καθώς το ΥΠΟΜΕ μελετά και εκτελεί και έργα κατηγορίας Α2 που είναι περιβαλλοντικής αρμοδιότητας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Επιπρόσθετα είναι εντελώς ασαφείς οι διατάξεις του άρθρου 7 που αφορούν τόσο τα χρονικά περιθώρια των διαδικασιών, όταν αποφασίσει μια αδειοδοτούσα αρχή ότι θα αναθέσει το έργο σε πιστοποιημένο αξιολογητή, όσο και ο υπόχρεος καταβολής της αποζημίωσής του (όταν η ανάθεση αυτή δεν ζητηθεί από τον φορέα έργου), με αποτέλεσμα να δημιουργούνται πρόσθετα προβλήματα ολοκλήρωσης του ελέγχου.

Η λειτουργία του μητρώου των αξιολογητών, τα προσόντα τους, η διαδικασία ορισμού και λειτουργίας τους, ο τρόπος της αμοιβής τους θα πρέπει να ορισθούν με ΠΔ των υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος. Όλη η εφαρμογή και επίσπευση των περιβαλλοντικών διαδικασιών στηρίζεται στην λειτουργία των πιστοποιημένων αξιολογητών, για αυτό θα πρέπει να εκδοθεί το συντομότερο δυνατό το ΠΔ προκειμένου να έχει και αποτελέσματα ο νέος νόμος, καθώς και ο Ν.4014/2011 προέβλεπε την λειτουργία των αξιολογητών με λιγότερες αρμοδιότητες, αλλά δεν εφαρμόστηκε και για αυτό είχε μεγάλες χρονικές αποκλίσεις. Θα μπορούσε να προστεθεί μία διατύπωση στην παρ.3. του άρθρου 7 για το ότι η αποστολή της ΜΠΕ, η ανάρτηση της σε δημόσια διαβούλευση και η υποβολή αιτήματος στον πρόεδρο του αρμόδιου Συμβουλίου Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης για σύγκληση του και σύνταξη απόφασης ή απόρριψης θα γίνεται από τον πιστοποιημένο αξιολογητή με συνδρομή και σε γνώση της περιβαλλοντικής αρχής.

2. Αδειοδότηση ΑΠΕ (άρθρα 10-25)

Ισχύουν οι ίδιες παρατηρήσεις με τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις, όσον αφορά τα χρονικά περιθώρια ελέγχου αιτήσεων και εγκρίσεων.

Η διαδικασία δυνατότητας υποβολής αιτιολογημένων ενστάσεων εντός του ελάχιστου διαστήματος των 15 ημερών από την ανάρτηση περίληψης της αίτησης Βεβαίωσης Παραγωγού, αποκλειστικά και μόνο στην ιστοσελίδα του φορέα αδειοδότησης, είναι σαφώς προβληματική και φωτογραφίζει μια 'περιεργή' προσπάθεια λειτουργίας της όλης διαδικασίας. Αποψη μας είναι ότι για λόγους διαφάνειας και ενημέρωσης κάθε ενδιαφερόμενου που πιθανώς να έχει 'νόμιμο συμφέρον', η προσωρινή βεβαίωση πρέπει να προωθείται και στους αρμόδιους ΟΤΑ οι οποίοι και πρέπει να μεριμνήσουν για την αυθημερόν ανάρτησή της.

3. Διαχείριση Προστατευόμενων Περιοχών και ζώνες εντός αυτών (άρθρα 26-43)

Επιχειρείται η αναδιάρθρωση του συστήματος διοίκησης και διαχείρισης για τις προστατευόμενες περιοχές σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Αναδιοργανώνεται ο ΕΚΠΑΑ, μετονομάζεται σε ΟΦΥΠΕΚΑ και στην ουσία εποπτεύει τις νέες μονάδες διαχείρισης των Π.Π. (ΜΔΠΠ), οι οποίες από 36 μειώνονται σε 24 και μετονομάζονται σε μονάδες διαχείρισης. Σοβαρό μειονέκτημα της προτεινόμενης δομής είναι ότι όλος ο σχεδιασμός και η διαχείριση γίνεται από την κεντρική διοίκηση (στην οποία εντάσσονται και οι ΜΔΠΠ), με πλήρη απουσία της τοπικής κοινωνίας. Μάλιστα οι Δήμοι και η Περιφέρεια, υποχρεούνται να προσαρμόζουν τα πενταετή επιχειρησιακά τους προγράμματα (άρθρα 39, 40) έτσι ώστε να είναι συμβατά με ένα επιχειρησιακό σχέδιο που αφορά την περιοχή, στην κατάρτιση του οποίου πλήρως αγνοήθηκαν. Και για να 'χρυσωθεί το χάπι' και να καμφθούν οι όποιες τοπικές αντιδράσεις στον 'νέο

συγκεντρωτικό μοντέλο, ανά ΜΔΠΠ δημιουργείται ένα νεφελώδες και χωρίς αρμοδιότητες όργανο, η τοπική Επιτροπή Διαχείρισης, του οποίου η σύνθεση είναι σκοπίμως αόριστη και στο οποίο στοιβάζονται με το ίδιο βάρος εκπροσώπησης οι ΟΤΑ και ένα πλήθος 'πιθανών' φορέων που θα κριθεί σκόπιμο να συμμετάσχουν.

4. Ζώνες εντός προστατευμένων περιοχών (άρθρα 44-47)

Επιχειρείται η ενίσχυση των γενικών και ειδικών κατηγοριών χρήσεων γης ενώ παράλληλα καθορίζονται και οι επιτρεπόμενες δραστηριότητες σε ειδικές ζώνες/ειδικού καθεστώτος προστασίας. Ειδικότερα προστίθενται νέες γενικές κατηγορίες χρήσεων: α) Ζώνη απόλυτης προστασίας της φύσης, β) Ζώνη προστασίας της φύσης, γ) Ζώνη διαχείρισης οικοτόπων και ειδών και δ) Ζώνη βιώσιμης διαχείρισης φυσικών πόρων. Και παράλληλα προστίθενται ή τροποποιούνται ειδικές κατηγορίες χρήσεων. Κάποιες επιτρεπόμενες χρήσεις (όπως η υπεραγορές τροφίμων ως 1500 τμ, εμπορικά καταστήματα, εστίαση, ή οι εξορυστικές δραστηριότητες ορυχείων-λατομείων-μεταλλείων, τα πάγκα κεραιών τηλεπικοινωνιών κ.α) στην ζώνη διαχείρισης οικοτόπων και ειδών κρίνονται υπερβολικές έως και φωτογραφικές, ενώ σίγουρα δε συνάδουν με το καθεστώς προστασίας που θα έπρεπε να διασφαλίζουν και θα πρέπει να επανεξεταστούν άμεσα. Όμοια και στις ζώνες διαχείρισης φυσικών πόρων, προβληματίζουν αρκετές κατηγορίες με ιδιαίτερη έμφαση στα καζίνο...

Στα θετικά η τροποποίηση αρκετών εκ των ειδικών χρήσεων του Π.Δ. 59/2018 καθώς πολλές φορές στα περιεχόμενα των ενοτήτων προέκυπταν προβλήματα συμπερίληψης (ενδ. Γραμμικές υποδομές μεταφορών, κατασκευές σε δημοσίου ΚΧ κ.α.) ενώ επίσης σε ζώνες προστασίας της φύσης δίδεται πλέον η δυνατότητα για διαμορφώσεις και υποδομές μετάβασης με ήπια μέσα

Καθώς αναρωτιόμαστε πως θα λειτουργήσει το 'άνοιγμα' που επιχειρείται στους χαρακτηρισμούς των ζωνών προστασίας το οποίο και αρχικά επικροτούμε... ταυτόχρονα μας βάζει σε σκέψεις ή μας προβληματίζει πως αυτό θα λειτουργήσει όταν σε προηγούμενα άρθρα παρουσιάζεται άρση της πλειοψηφίας των «περιορισμών ανάπτυξης» σε αυτούς,

Σε επίπεδο Κρήτης και με δεδομένες τις επιπτώσεις της εκτατικής κτηνοτροφίας και της αλόγιστης υπερβόσκησης, στο σύνολο του υπεραστικού περιβάλλοντος και δη σε προστατευόμενες περιοχές όπως τους ορεινούς όγκους (ενδ. Αστερούσια), θα ανέμενε κανείς να προστεθούν στις προστατευόμενες ειδικές κατηγορίες χρήσεων και ένα μέρος των ειδικών κατηγοριών 24.3 (κτηνοτροφικές - πτηνοτροφικές εγκαταστάσεις) ώστε να μπορέσουν να δοθούν και τα ανάλογα κίνητρα στους κτηνοτρόφους να περιορίσουν τις δραστηριότητές τους σε ειδικούς χώρους, ήτοι να ενταχθούν στις προσωρινές κατασκευές. Δε μπορεί να επιτρέπονται σε Ζώνες διαχείρισης οικοτόπων και ειδών καταστήματα εστίασης και ... «κέντρα έρευνας» και όχι εγκαταστάσεις για κτηνοτροφία.

5. Ρυθμίσεις για δασικούς χάρτες (άρθρα 48-49)

Στις επιτροπές εξέτασης αντιρρήσεων το συμμετέχων μέλος-μηχανικός, εκτός από το δικαίωμα υπογραφής εξαρτημένου (και όχι απλού) τοπογραφικού διαγράμματος, θα πρέπει να έχει και γνώσεις φωτοερμηνείας. Επιπρόσθετα η διατύπωση ότι το μέλος υποδεικνύεται από τον οικείο επιστημονικό σύλλογο, πρέπει να αφαιρεθεί γιατί θα προκαλέσει τριβές και αμφισβητήσεις, καθόσον είναι περισσότεροι του ενός οι

επιστημονικοί σύλλογοι που καλύπτουν συναδέλφους με αυτή την ιδιότητα και να γίνεται η υπόδειξη από το τοπικό ΤΕΕ.

6. Ρυθμίσεις για οικιστικές πυκνώσεις (άρθρα 50-55)

Μία προβληματική ρύθμιση που είχε έρθει και από την προηγούμενη κυβέρνηση και επιχειρούσε να τακτοποιήσει υφιστάμενα αυθαίρετα σε δάση/δασικούς ιστούς (η οποία μάλιστα `έπεσε` στο ΣΤΕ ως αντίθετη με το αρ. 24 παρ. 1 για προστασία του περιβάλλοντος), σήμερα επιχειρείται να επανέλθει μετά από **προέγκριση** του ΣΤΕ και ειδική οικονομοτεχνική μελέτη που θα βρίσκει μεν σχετικό ισοζύγιο της δασικής έκτασης που καταργείται. Ωστόσο δημιουργεί ένα αρνητικό προηγούμενο σε αναρτημένες ή κυρωμένες δασικές εκτάσεις και επί της ουσίας συνεχίζει την αστοχία ετών όπου τα αυθαίρετα νομιμοποιούνται παντού. Σημειώνεται ότι εκτός του προφανούς ζητήματος που εγείρεται, αφού σταδιακά επιτρέπονται οικισμοί αυθαιρέτων μέσα σε «θεωρητικά» προστατευόμενες περιοχές, δημιουργούνται και πρόσθετα προβλήματα, μεταφέροντας την λύση του προβλήματος σε επισφαλείς οικονομοτεχνικές μελέτες (αγνώστων προδιαγραφών και προϋποθέσεων). Ούτε τώρα καθορίζεται με σαφή τρόπο τι ορίζεται "οικιστική πυκνωση", και το φαινόμενο με οικισμούς-"χταπόδια" είναι ξανά ορατό αν όχι πιθανότερο. Το κοινωνικό πρόσημο απουσιάζει παντελώς, εξισώνοντας τον ιδιοκτήτη αυθαιρέτου (που αποτελεί) κύριας και μοναδικής κατοικίας με τον ιδιοκτήτη ενός 2ου (3ου, 4ου) εξοχικού. Παράλληλα δεσμεύονται και παράβολα από τους πολίτες με την εκ των προτέρων `υπόσχεση` ότι επίκειται η ρύθμισή των αυθαιρέτων τους, ανεξαρτήτως αποτελέσματος της όποιας μελέτης. Κατά την άποψή μας επιβάλλεται να γίνει σαφής προσδιορισμός του όρου `οικιστική πυκνωση`, με συγκεκριμένα κριτήρια (πλήθος και πυκνότητα κατασκευών), ενώ απαιτείται να μειωθεί και ο χρόνος νομιμοποίησης από τα 30 έτη που είναι κατά κανόνα.

7. Ενεργειακή απόδοση κτιρίων (άρθρα 56-71)

Θεωρούμε σφάλμα να μην συνυπολογίζεται η ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που παράγεται και χρησιμοποιείται επιτόπου με τη διαδικασία του ενεργειακού συμψηφισμού. Είναι σαν να τιμωρείται ο ιδιοκτήτης ο οποίος συμψηφίζει την ενέργεια που παράγει με αυτήν που καταναλώνει. Σε κάθε περίπτωση αυτό το ποσό ενέργειας θα πρέπει να συνυπολογίζετε κανονικά ως παραγωγή από ΑΠΕ.

Εισάγεται η έννοια του δείκτη ευφούς ετοιμότητας η οποία βασίζεται σε χαρακτηριστικά που αφορούν την εξοικονόμηση ενέργειας, τη συγκριτική αξιολόγηση και την ευελιξία, βελτιωμένες λειτουργίες και δυνατότητες που προκύπτουν από περισσότερο διασυνδεδεμένες και έξυπνες συσκευές. Άποψη μας είναι ότι θα πρέπει ο δείκτης αυτός να καθοριστεί με μεγαλύτερη σαφήνεια ώστε να είναι ευκολότερη και κατανοητή η χρήση του.

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 70 που αφορούν κτίρια ή μονάδες που κατά την κατασκευή τους τηρήθηκαν οι ελάχιστες προδιαγραφές δομικών στοιχείων, θα πρέπει να τροποποιηθούν, και η έκδοση των ΠΕΑ να γίνεται με βάση τα όσα ίσχυαν κατά την φάση της μελέτης (σημερινό καθεστώς).

Σε διαφορετική περίπτωση οι κατασκευές αυτές ενώ κατά την κατασκευή τους τηρούσαν τις ελάχιστες προδιαγραφές των δομικών στοιχείων του κελύφους και των

τεχνικών συστημάτων που προβλέπονται στη ΜΕΑ, θα εντάσσονται στο ΠΕΑ σε ενεργειακή κατηγορία χαμηλότερη από αυτήν που είχε προβλεφθεί στη ΜΕΑ εξαιτίας τροποποίησης του Κανονισμού Ενεργειακής Απόδοσης ή του προγράμματος υπολογισμού ή της έκδοσης του προγράμματος υπολογισμού του ΠΕΑ.

Ο Ενεργειακός Επιθεωρητής θα υποβάλλει συμπληρωματικά τον υπολογισμό της ενεργειακής κατηγορίας του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας, σύμφωνα με την έκδοση του προγράμματος υπολογισμού ΠΕΑ που ίσχυε κατά το χρόνο εκπόνησης της ΜΕΑ και θα ελέγχει εάν προκύπτει η ενεργειακή κατηγορία που προσδιορίστηκε στη ΜΕΑ.

Σε περίπτωση που στο πόρισμα του Ενεργειακού Επιθεωρητή διαπιστώνεται η μη τήρηση των απαιτήσεων του παρόντος, δεν θα εκδίδεται ΠΕΚ και ο εκάστοτε ιδιοκτήτης/διαχειριστής του κτιρίου θα υποχρεούται να εφαρμόσει εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από την έκδοση του ΠΕΑ, μέτρα βελτίωσης σύμφωνα με τις συστάσεις του Ενεργειακού Επιθεωρητή που αναφέρονται στο ΠΕΑ και στο πόρισμά του.

Ακολούθως, θα διενεργείται εκ νέου ενεργειακή επιθεώρηση και θα εκδίδεται νέο ΠΕΑ και σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης ή/και δεν προκύπτει η ενεργειακή κατηγορία που προσδιορίστηκε στη ΜΕΑ, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του παρόντος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 382 του π.δ. 580/1999 (Α' 210) «Κώδικας Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας».

Ρυθμίσεις Ελληνικού Κτηματολογίου (άρθρα 73--82)

Στις ρυθμίσεις της παρ 2 του άρθρου 75, το συμμετέχων μέλος-μηχανικός, εκτός από το δικαίωμα υπογραφής εξαρτημένου (και όχι απλού) τοπογραφικού διαγράμματος, θα πρέπει να έχει και γνώσεις φωτοερμηνείας. Και σαφώς η διατύπωση ότι το μέλος ` υποδεικνύεται από τον οικείο επιστημονικό σύλλογο` πρέπει να αφαιρεθεί, γιατί θα προκαλέσει τριβές και αμφισβητήσεις, καθόσον είναι περισσότεροι του ενός οι επιστημονικοί σύλλογοι που καλύπτουν συναδέλφους με αυτή την ιδιότητα και να γίνεται η υπόδειξη από το τοπικό ΤΕΕ.

Οφείλει η πολιτεία να προχωρήσει άμεσα στην επικαιροποίηση των θεσμοθετημένων ορίων των Ειδικών Ζωνών Διαχείρισης και Ζωνών Ειδικής Προστασίας, έτσι ώστε να ενεργοποιηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία χορήγησης ηλεκτρονικών πιστοποιητικών από την Ε.Κ..

8. Διαχείριση αποβλήτων (άρθρα 83-95)

Στο νεοεισαχθέν πολυνομοσχέδιο για το περιβάλλον δεν φαίνεται να υφίστανται ιδιαίτερες τροποποιήσεις για τα διαχειριστικά σχέδια αποβλήτων τα ΕΣΔΑ – ΠΕΣΔΑ – ΤΣΔΑ. Σαφέστατα, στην σωστή κατεύθυνση είναι το μέτρο υποβολής των ΤΣΔΑ, να αποτελεί προϋπόθεση για την αξιολόγηση προτάσεων του ΟΤΑ Α' βαθμού για την υλοποίηση προγραμμάτων μέσω χρηματοδοτικών εργαλείων στον τομέα διαχείρισης αποβλήτων.

Σημαντικότατο μέτρο για την ορθή διαχείριση των οργανικών αποβλήτων, είναι ο προσδιορισμός τελική προθεσμία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, για τα βιολογικά

απόβλητα που θα πρέπει υποχρεωτικά είτε να διαχωρίζονται και να ανακυκλώνονται στην πηγή είτε να συλλέγονται χωριστά και να υποβάλλονται σε ανακύκλωση, συμπεριλαμβανομένης της κομποστοποίησης και της χώνευσης, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας και το προϊόν που προκύπτει από αυτή να πληροί τα σχετικά πρότυπα υψηλής ποιότητας.

Καταργείται η υποχρέωση της παραπάνω άδειας συλλογής και μεταφοράς μη επικινδύνων αποβλήτων, η οποία αναμφίβολα επιβαρύνει με αδικαιολόγητο γραφειοκρατικό φόρτο και παράλληλα με οικονομικό κόστος τους οργανισμούς ή τις επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση, χωρίς να αναιρεί την υποχρέωση καταχώρησης αυτών στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Αποβλήτων (ΗΜΑ), η οποία ουσιαστικά συμβάλλει στην απαραίτητη καταγραφή της προέλευσης και τελικής διάθεσης αποβλήτων.

Παρουσιάζεται ως απλοποίηση αδειοδότησης κατασκευής μικρών και μεγάλων Πράσινων Σημείων, με την πρόβλεψη για έκδοση έγκρισης εργασιών δόμησης μικρής κλίμακας και κατά παρέκκλιση των πολεοδομικών διατάξεων. Δεν πραγματοποιείται όμως καμιά πρόβλεψη στο πλέον σημαντικό ζήτημα, των επιτρεπτών χρήσεων Γης, στις περιπτώσεις προτεινόμενης χωροθέτησης έργων όπου δεν υφίστανται θεσμοθετημένες Χρήσεις Γης. Τα Πράσινα Σημεία κατατάσσονται σύμφωνα με την αριθ. ΔΙΠΑ/οι. 37674/2016 στην 4^η Ομάδα «Συστήματα Περιβαλλοντικών Υποδομών». Σύμφωνα με τον Ν. 4442/2016 Κεφάλαιο ΙΔ', τα «Συστήματα Περιβαλλοντικών Υποδομών» δεν κατατάσσονται σε βαθμούς όχλησης, με αποτέλεσμα την επιβράδυνση, δυσχερή κατάταξη και πολλές φορές την αδυναμία έκδοσης βεβαίωσης χρήσης Γης για τα εν λόγω έργα.

Θετικό αντίκτυπο στο περιβάλλον έχει η υποχρέωση για την έκδοση οικοδομικής άδειας και άδειας κατεδάφισης και όχι μόνο της υποβολής του Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων (ΣΔΑ), αλλά επιπρόσθετα και αντίγραφο υπογεγραμμένης σύμβασης του διαχειριστή των Αποβλήτων Εκσκαφών και Κατεδαφίσεων (ΑΕΚΚ) με εγκεκριμένο σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης (ΣΕΔ) ΑΕΚΚ.

Βάσει της προτεινόμενης ρύθμισης τα υπόχρεα πρόσωπα οφείλουν να διατηρούν τα ακίνητα τους πάντα ελεύθερα από επικίνδυνα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των αποβλήτων αμιάντου ή αποβλήτων υλικών που περιέχουν αμιάντο. Στην σωστή κατεύθυνση και τα όποια μέτρα προτείνονται για την υποχρέωση εφαρμογής των παραπάνω.

Μη αποδεκτή και άνευ ουσιαστικής αιτιολόγησης θεωρείται η δυνατότητα χρησιμοποίησης για την εκτέλεση έργου, οχημάτων κάθε κατηγορίας του κυρίου του έργου, σε μη μεταφορικές επιχειρήσεις και επαγγελματίες που αναλαμβάνουν την εκτέλεση έργου προς Δήμο ή σύνδεσμο, ανώνυμη εταιρεία και επιχείρηση του Δήμου. Είναι διάταξη που προκαλεί υποβάθμιση, φθορές και απαξίωση πάγιου εξοπλισμού των Δημόσιων φορέων, με στόχο την διευκόλυνση μη ειδικών προς την φύση της εργασίας μη μεταφορικών επιχειρήσεων.

Με προχειρότητα και μεγάλες δυσκολίες στην εφαρμογή θεωρούμε ότι είναι η πρόταση για σύσταση Ειδικού Περιφερειακού Διαβαθμιδικού Φορέα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων στις νησιωτικές περιφέρειες, ως Ανώνυμη Εταιρεία ΟΤΑ, με έδρα εντός των ορίων της κάθε Περιφέρειας, την στιγμή που ακόμα δεν έχει τεθεί σε

εφαρμογή για πάνω από πέντε χρόνια ο πολυσυζητημένος και ψηφισμένος Νόμος περί συγχώνευσης των υφιστάμενων Φο.Δ.Σ.Α.

9. Λοιπές διατάξεις (άρθρο 96-τέλος)

Σε σαφώς θετική κατεύθυνση είναι η δυνατότητα χρηματοδότησης των ιδιωτικών συνδέσεων αποχέτευσης από προγράμματα δημοσίων επενδύσεων ή άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία. Όμως η ίδια δυνατότητα θα έπρεπε να δοθεί και στις ιδιωτικές συνδέσεις ύδρευσης, σε μια περίοδο μάλιστα που οι περισσότεροι Δήμοι της χώρας αλλάζουν τα παλαιά δίκτυα των μεγάλων αστικών περιοχών.

Το αρ. 99 περιλαμβάνει πλήθος ρυθμίσεων πολεοδομικού χαρακτήρα αρκετές εκ των οποίων αφορούν προφανείς διορθώσεις της ονοματολογίας που είχε προκύψει από την προηγούμενη νομοθεσία, οπότε ορθώς μετονομάζονται τα ΤΧΣ και ΕΧΣ και ΤΠΣ και ΕΠΣ καθώς πρόκειται για αμιγώς πολεοδομικά σχέδια. Επιπρόσθετα σε θετική κατεύθυνση είναι η παρέκκλιση των όρων στάθμευσης σε περιοχές με ΜΣΤ καθώς βρίσκονται σε ευθεία αναλογία με τις νεότερες κατευθύνσεις της βιώσιμης κινητικότητας και του σχεδιασμού προσανατολισμένου στα δημόσια συστήματα συγκοινωνιών. Όμοια σε θετική κατεύθυνση είναι οι από καιρό αναμενόμενες ΥΑ και ΚΥΑ για την προσβασιμότητα και τις τεχνικές οδηγίες σχεδιασμού αστικών οδών και Υ.Χ. χωρίς ωστόσο να μπορεί να επιβεβαιωθεί αφού δεν έχουν τεθεί σε διαβούλευση.

Η παρ. 4 του άρθρου 99 κρίνεται ιδιαιτέρως προβληματική αφού αφήνει «περιθώρια ευελιξίας και ανάδρασης» χωρίς να εξειδικεύει με σαφήνεια το περιεχόμενο αυτών. Φαίνεται να αφήνει στον οποιονδήποτε, την δυνατότητα να υπερκεράσει όποιο επίπεδο χωρικού σχεδιασμού θεωρεί εμπόδιο, χωρίς μάλιστα να αναφέρει καν την διαδικασία, αλλά βάζοντας ως προϋποθέσεις έννοιες μη σαφώς προσδιορίσιμες (διαβάθμιση δεσμευτικότητας κατευθύνσεων και ρυθμίσεων όταν και όπως κάτι τέτοιο παρέχεται ως δυνατότητα από ένα πλαίσιο ή σχέδιο).

Συνοψίζοντας:

Ως **θετικές αλλαγές** του νέο Ν/Σ αξιολογούμε την επικαιροποίηση του 1650/1986 αναφορικά με τις προστατευόμενες περιοχές και το καθεστώς χρήσεων καθώς και την ψηφιοποίηση αρκετών διαδικασιών όπως τη δημιουργία ηλεκτρονικού περιβαλλοντικού μητρώου και μητρώου παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας (από ΑΠΕ ή ΣΗΘΥΑ), των ανάλογων μητρώων ΜΚΟ και φορέων και την πρόθεση αναμόρφωσης της νομοθεσίας περί διαχείρισης αποβλήτων, την επιλεξιμότητα ως χρηματοδοτούμενης δαπάνης από διάφορα προγράμματα της ιδιωτικών συνδέσεων αποχέτευσης και την προσπάθεια επιτάχυνσης έκδοσης ΑΕΠΟ.

Στον αντίποδα, στα **αρνητικά** του Ν/Σ είναι το πλήθος των ετερόκλητων διατάξεων που θεωρούμε ότι εμπεριέχονται, έτσι ώστε να **μην είναι δυνατή η ουσιαστική συζήτησή του στο νομοθετικό σώμα** (όπως ακριβώς έγινε με τα πολυνομοσχέδια των μνημονίων...), η για μία ακόμα φορά σαφής τάση συγκέντρωσης αρμοδιοτήτων στην κεντρική διοίκηση, οι δυσλειτουργίες που θα παρουσιαστούν στις υπηρεσίες έκδοσης ΑΕΠΟ και στο θεσμό του πιστοποιημένου αξιολογητή, η «από το παράθυρο» τροποποίηση πολεοδομικών ρυθμίσεων και χρήσεων γης σε προστατευόμενες περιοχές και οι νέες δυνατότητες για έρευνα Υ/Α σε δημόσιες εκτάσεις χωρίς τη λήψη οιασδήποτε άδειας, έγκρισης ή συναίνεσης από τους κύριους νομείς ή κατόχους των δημόσιων/

δημοτικών εκτάσεων. Και σαφέστατα αρνητική είναι η μη ύπαρξη διαβούλευσης για το μισό σχεδόν Ν/Σ.

Κλείνοντας υιοθετούμε την άποψη του GreenTank, (μη κερδοσκοπική δεξαμενή σκέψης για το περιβάλλον) ότι «Όσο θεμιτή κι αν είναι η επίσπευση των διαδικασιών που επιδιώκει το νομοσχέδιο, η περιβαλλοντική αδειοδότηση δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα χρονοβόρο και ανασταλτικό βήμα προσέλκυσης επενδύσεων, αλλά ως το απαραίτητο εργαλείο για τη βέλτιστη δυνατή προστασία του περιβάλλοντος, της υγιούς ανταγωνιστικότητας και της βιώσιμης ανάπτυξης».

Είμαστε σύμφωνοι με κάθε πραγματικό εκσυγχρονισμό της υπάρχουσας νομοθεσίας, στο βαθμό που αυτός αποβλέπει στη διόρθωση ατελειών και τη συμπλήρωση και επικαιροποίηση της, με κυρίαρχο σκοπό τη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος, με τρόπο που δεν θα επιδέχεται καμία έκπτωση και καμία ανάμιξη ατομικών, πολιτικών ή/και επιχειρηματικών συμφερόντων και θα προάγει την ανάπτυξη με όρους βιωσιμότητας.

Εισηγούμεστε την εκ νέου διόρθωση πληθώρας άρθρων στην κατεύθυνση του παραπάνω σχολιασμού, με επαν- εισαγωγή του συνόλου των διατάξεων σε 10ήμερη διαβούλευση και υπενθυμίζουμε το πάγιο αίτημά μας για σαφή νομοθετική ανάπτυξη με ολοκληρωμένο τρόπο χωρίς «παράθυρα» και «λοιπές διατάξεις». Αναγνωρίζουμε την ανάγκη εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας αλλά να γίνεται με γνώμονα τις αρχές της επιστήμης και σίγουρα τις ορθές πρακτικές διαχείρισης και προστασίας του περιβάλλοντος.

Σημειώνουμε τέλος, ότι ένα νέο περιβαλλοντικό νομοσχέδιο εν έτη 2020 ΔΕΝ μπορεί να μη συμπεριλαμβάνει τις βασικές αρχές της ΝΕΑΣ Πράσινης Συμφωνίας της ΕΕ (NewGreenDeal) η οποία αποτελεί τη νέα αναπτυξιακή στρατηγική που αποσκοπεί στον μετασχηματισμό της ΕΕ σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία που διαθέτει μια οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων ως το 2050, στην οποία θα έχουν μηδενιστεί οι καθαρές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και η οικονομική ανάπτυξη θα έχει αποσυνδεθεί από τη χρήση των πόρων.

Στη Νέα αυτή Πράσινη Συμφωνία απαιτείται ρητά η ενεργός συμμετοχή του κοινού σε κάθε απόφαση που σχετίζεται με παρεμβάσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον... γεγονός που παραβλέπεται σε πολλές πτυχές του Ν/Σ, η μετάβαση σε κλιματική ουδετερότητα και η ενσωμάτωση της πολιτικής αυτής στη νομοθεσία (γεγονός που απουσιάζει καθολικά από το παρόν Ν/Σ το οποίο αντίθετα ενισχύει την εξόρυξη Υ/Α αντί να κατευθύνεται προς πλήρη αξιοποίηση των ΑΠΕ), ενώ για την αξιοποίηση των χρηματοδοτικών της εργαλείων βλέπουμε την Ελλάδα να λαμβάνει 12 δις ευρώ που θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην πλήρη μεταβολή του μοντέλου παραγωγής ενέργειας (απολιγνιτοποίηση και στην Κρήτη).

Κοινοποίηση:

- Τους Μηχανικούς - μέλη του Τμήματος

Εσωτερική Διανομή:

- ΔΕ ΤΕΕ/ΤΑΚ
- Προεδρείο «Α»
- Πρόεδρο Πειθαρχικού
- ΝΕ-Λασιθίου
- Γραφείο Προϊσταμένης
- Γραφείο Μηχανικών
- Ιστοσελίδα τμήματος
- Φάκελος ΔΕ
- Χρονολογικό Αρχείο